

Liturgie Feest Heilige Familie (B)

(27 december 2020)

Kruisteken en Openingswoord

Pr. Welkom rond Gods' Woord in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen. Kerstdag is net voorbij en Nieuwjaarsavond en -dag zijn in zicht. Familiebezoek zit er ditmaal helaas niet in omwille van de coronamaatregelen, maar de Kerk viert vandaag - ook intiem, in beperkt gezelschap – het kleine gezin van Nazareth: het feest van de H. Familie. Een gelegenheid voor ons om toch dankbaar te zijn voor onze familie, ons gezin, onze vrienden, die we nu - helaas op afstand, maar toch met een telefoontje of een bericht - kunnen laten weten hoe dierbaar ze ons zijn.

Gebed om ontferming

Pr.: De overgang van oud naar nieuw is een goede gelegenheid om even terug te kijken. Voor wat wij in het voorbije jaar verkeerd deden vragen wij om vergeving.

- Le. Heer, we besteden massa's tijd om te doen wat we graag doen, maar wij vergeten wel eens tijd vrij te maken om een ander blij te maken. **Heer, ontferm U over ons.**
- Le. Christus, elk jaar opnieuw starten we met veel goede voornemens, maar terugblikkend naar het jaar dat achter ons ligt moeten we bekennen dat die mooie woorden, lang niet altijd daden zijn geworden. **Christus, ontferm U over ons.**
- Le. Heer, van de dagen die achter ons liggen zijn er heel wat voorbijgegaan dat wij U onverschillig zijn voorbij gelopen. **Heer, ontferm U over ons.**

Openingsgebed

Pr.: Heer, onze God, op dit feest van de heilige Familie brengt Gij ons bijeen rond uw Boodschap van vreugde, een Woord van hoop en vrede voor alle mensen. Wij danken U voor het voorbije jaar waarin we met elkaar vreugde en verdriet mochten delen. Laat ons in het komende jaar meer en meer leven als kinderen van het éne grote gezin waarvan Gij de Vader zijt. Dit vragen wij door Christus, onze Heer. Amen.

Eerste lezing uit het boek *Jesus Sirach*

Wie de waarde van zijn vader erkent, herstelt zijn fouten en herpakt zich. En wie zijn moeder graag ziet, verzamelt schatten in zijn hart. Wie zijn ouders eer bewijst, beleeft vreugde met zijn eigen kinderen, en God verhoort hem in zijn gebed. Wie zijn ouders eer bewijst, kent een leven in schoonheid. Wie zijn leven in liefde afstemt op de Heer, zorgt ervoor dat zijn ouders leven in rust en vrede. Het goede dat je doet voor je ouders, wordt niet vergeten. Zonen en dochters, wees een steun voor je ouders in hun oude dag, doe hun geen verdriet zolang zij leven. Als ze hulpbehoevend zijn, toon dan begrip. Kijk niet neer op hen, jij die nog in je volle kracht bent. Je mededogen voor je ouders wordt nooit vergeten. Het bouwt weer op wat door hun fouten werd afgebroken.

Evangelie (Lc., 2, 22-40)

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het voorschrift van de Wet des Heren: elke eerstgeborene van het mannelijk geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de bepaling van de Wet des Heren een offer te brengen, namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven.

Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon, een wetgetrouw en vroom man, die Israëls vertroosting verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest, dat de dood hem niet zou treffen, voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd. Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen. Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam ook hij het Kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden: "Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan: mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd, dat Gij voor alle volken hebt bereid; een licht dat voor de heidenen straalt, een glorie voor uw volk Israël." Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: "Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord." Er was ook een profetes, Hanna, een dochter van Fanuël, uit de stam van Aser. Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de tempel en diende God dag en nacht door vasten en gebed. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het Kind tot allen, die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten. Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden, keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret, terug. Het Kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Homilie

De verhalen over de geboorte van Jezus en zijn kinderjaren zijn geen historische verslagen. Het is niet echt zo allemaal gebeurd zoals wij het in het evangelie lezen. En toch zijn deze verhalen waar. De waarheid van die verhalen ligt hem in het feit dat ze ons iets vertellen over wie Jezus is. De evangelist Lucas geeft ons een antwoord op de vraag wie de volwassen Jezus eigenlijk is. Hij doet dat vanuit een verhaal over het Jezuskind. En in dat verhaal krijgt de baby Jezus zijn identiteit, van een oude man, Simeon en een oude vrouw, Hanna.

Het is altijd ontroerend wanneer men hoogbejaarde mensen ziet met een kind in de armen, en nog meer wanneer het een nakomeling is. Want in dat hulpeloze wezentje zien ze weer toekomst, het leven - voor een stuk ook *hun* leven - dat verder zal gaan, ook wanneer zij er zelf niet meer zullen zijn. En verzoend met het leven, beseffen ze dan dat hun tijd om te gaan gekomen is. Dat is ook zo in het evangelieverhaal van vandaag. Maar Simeon en Hanna zijn niet zomaar gelijk wie. Van Simeon lezen we dat hij een wetsgetrouw en vroom man was. En Hanna wordt beschreven als een profetes. Simeon is een vertegenwoordiger van de Wet, Hanna vertegenwoordigt de Profeten. Samen vertegenwoordigen ze dus Israël, de joodse traditie. Samen hebben ze uitgekeken naar de Messias en samen zien ze de toekomst in dit kleine kind. In het evangelieverhaal zijn deze vertegenwoordigers van Israël zeer ontroerd bij het zien van het Jezuskind. Maar de oude Simeon ziet ook dat een ontmoeting met Jezus voor niemand een vrijblijvend onderonsje zal zijn, maar wel een harde confrontatie met zichzelf en met alle eigen vertrouwde opvattingen en gewoonten. Mensen die hem ontmoeten komen in een crisis terecht. Wie hem ontmoet zal moeten kiezen : voor hem of tegen hem. Alles zal op zijn kop komen te staan. De eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten de eersten. Wie Jezus heeft ontmoet, is in die ontmoeting onherroepelijk anders geworden. En ook Maria zal volgens Simeon niet aan de pijnlijke confrontatie ontsnappen. Maria wist met al die nieuwe indrukken na de geboorte van haar kind, ook geen weg. "Zij bewaarde dit alles in haar hart" staat in het evangelie "en dacht er over na.". Dat is ook als christen onze opdracht: Al die indrukken die op ons afkomen niet verdringen, er niet bang voor zijn. Integendeel, in voortdurend gesprek met God ze verwerken tot meer beschaving, tot meer menselijkheid, tot meer geloof. Dat is de weg die we ook in het komend jaar mogen gaan.

Marc Verwaeren, *pastoor-deken*

Voorbeden

- Pr.** God, Gij die als een vader en een moeder zijt voor al uw mensenkinderen, wij bidden U...
- Le.** Voor alle gezinnen die dit jaar getroffen werden door ziekte of dood. Dat zij uw liefde en uw kracht mogen ervaren, dat zij wijze mensen mogen ontmoeten en zo met nieuwe moed het nieuwe jaar kunnen tegemoet zien. *Laten wij bidden...*
- Le.** Voor families waar ruzie is, en onenigheid. Dat wijsheid over hen mag komen, dat dienstbaarheid en barmhartigheid mogen zegevieren. *Laten wij bidden...*
- Le.** Voor de gezinnen zonder ouders, voor kinderen die geen kind mogen zijn, voor alle mensen in nood. *Laten wij bidden...*
- Le.** Voor onszelf, onze gezinnen en families. Dat we mogen groeien in wijsheid en gerechtigheid doen waar onrecht geschiedt. *Laten wij bidden...*
- Pr.** Wil ons behoeden en bewaren, God. Laat uw wijsheid over ons neerdalen als dauw uit de hemel en zegen ons vandaag en alle dagen van het jaar dat voor ons ligt. Amen.

Gebed over de gaven

- Pr.** Heer, onze God, met blijdschap bieden wij U onze gaven van brood en wijn aan. Maak ze tot Lichaam en Bloed van uw Zoon, om met zijn kracht in vrede en liefde te leven. Laat in elk huis, in elke familie het teken aan de hemel zien, een ster om te volgen, een weg om te gaan naar Jezus, Kind en Man uit Nazareth, uw Zoon. Amen.

Onze Vader

- Pr.** Door Jezus opgeroepen om veelvoudig vrucht voort te brengen, willen wij met Hem bidden tot zijn en onze Vader: **Onze Vader,...**

Vredewens

- Pr.** Heer, Jezus Christus, uw Woord is een Bron van vreugde, spreekt van vrede, van geluk en zegen, van licht in de duisternis. Leg uw Woord in ons hart opdat wij uw vrede zouden uitdragen in onze gezinnen, rondom ons, in deze wereld. De vrede van onze God moge altijd met u zijn

Uitnodiging tot de communie

- Pr.** We kunnen God enkel 'Vader' noemen als we in elk ander een zus of een broer herkennen. Laten wij daarom dit brood breken en delen in eenheid en vrede. Dit is het Lam Gods...

Bezinning na de communie

- Le.:** Het lijkt heel knus: het jonge gezinnetje uit Bethlehem. Engelenzang en herders, sterren in de nacht: alles doet denken aan glorie aan God en vrede op aarde. Maar het was zo anders. Voor het Kind was geen plaats. Vanaf het begin was het een teken van tegenspraak. Het zal aan mensen een spiegel voorhouden en dat is zwaar. Al vanaf het begin wees zijn leven in de richting van het kruis. Het zwaard van pijn en lijden stond midden in hun leven. Maar toch zeiden ze samen 'ja' tegen hun levensopdracht. Vanuit de geschiedenis van hun volk wisten ze, dat het leven een woestijntocht is. Maar ze durfden die weg te gaan: God zou hen nooit in de steek laten.

Het gezin van Nazareth is voor ons een voorbeeld in de kunst van het geloven. In goede en in kwade dagen bleven ze vertrouwen, wetend dat God hun leven op handen bleef dragen.

Slotgebed

Pr. God, bron van alle leven, wij hebben U gezocht en mochten U vinden in de woorden die hier klonken, in het teken hier gesteld. Dat wij alles in ons hart bewaren, onze band met U indachtig blijven en elkaar niet uit het oog verliezen. Dat vragen wij in Jezus' naam, die is: uw eerstgeboren kind, uw licht voor tijd en eeuwigheid.

Zending en zegen

Pr. God heeft helpende handen nodig: zachte handen, krachtige handen, verrimpelde handen, vaardige handen, bekwaam en open.
God heeft helpende handen nodig: handen die kunnen zalven, strelen, hulp bieden, handen om te groeten, handen om vriendschap uit te drukken; handen om te genezen, handen om zieken op te richten, om doven te leren spreken, om blinden de weg te wijzen, om aan wie gehandicapt is steun en evenwicht te geven,
Het scheppingswerk van zijn handen moet verder voltooid worden en de Blijde Boodschap van zijn Zoon voorgezet... Opdat we daartoe de kracht zouden hebben, moge de Barmhartige God ons zegenen in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.